

strationskontingentet fastsættes forskelligt i de enkelte kasser.

Endvidere har de krav, lovgivningen stiller til a-kasserne, betydning for administrationsudgifternes størrelse. Lovgivningsmagten har jo ikke været den første til at holde igen af hensyn til administrationsudgifternes størrelse. I forbindelse med lovgivning om forbedringer af tilsynet med udbetaling af arbejdsløshedskassens ydelser, arbejdsmarkedsreformer m.v. stilles der faktisk stadig øgede krav til kasserne, og endelig vil jeg pege på, at a-kassernes udgifter ikke er unddraget den almindelige udvikling i priser og lønninger.

For god ordens skyld skal jeg slutte med at sige, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Det er ikke, fordi vi ikke mener, at medlemmerne skal have størrelsen på administrationsbidraget eller for den sags skyld størrelsen på medlemsbidraget til staten at vide, men det er, fordi det er oplysninger, der er umiddelbart tilgængelige. Derfor vil det være forbundet med indblanding i det frie foreningsdemokrati, og det synes jeg sådan set at Folketinget skulle holde sig fra.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil starte med at slå fast, at Socialdemokratiet ikke kan støtte dette forslag. Forslagets umiddelbare intention om øget gennemskuelighed af arbejdsløshedskassernes administrationsomkostninger lyder umiddelbart fornuftig. Problemet er blot, at den egentlige intention bag forslaget er et ideologisk korstog imod arbejdsløshedskasserne.

Det vil Socialdemokratiet ikke under nogen omstændigheder deltage i. Det er helt klart og naturligvis også mit partis ønske, at der skal være gennemskuelighed for a-kasse-medlemmerne i forhold til a-kassens administration og økonomiske forhold i øvrigt, men som arbejdsministeren sagde det, så mener vi ikke, at der med de nuværende regler og love er problemer for a-kasse-medlemmer i at gennemskue, hvor stor en del af kassens udgifter der går til administration.

Både medlemsbidraget til staten og kassens bidrag til ATP er fastsat i henhold til arbejdsløhedsforsikringsloven og er ens for alle medlemmer af a-kasser for henholdsvis lønmodtagere og selvstændige. Det er derfor ikke et problem for medlemmerne selv at beregne eller få oplyst administrationsomkostningerne. Det kan i den forbindelse oplyses, at medlemmerne kan orien-

tere sig i medlemsbladene, hvor relevante oplysninger oftest offentliggøres.

I betragtning af at forslagsstillerne antyder, at a-kassernes administrationsomkostninger er for høje, er det så ikke tåbeligt at pålægge a-kasserne dette ikke ubetydelige ekstra administrationsarbejde?

Hvorvidt a-kasser generelt skulle have for høje administrationsomkostninger, har jeg ingen mening om, men det er helt klart, at det må være en sag mellem a-kasserne og deres medlemmer. Det kan da aldrig være en sag, Folketinget skal bruge sin tid på, men siden sagen nu er rejst her i dag, vil jeg da godt have lov til at påpege et par forhold, der har været medvirkende til de stigende administrationsomkostninger.

Folketinget har igennem de sidste år pålagt a-kasserne stadig flere opgaver og det ikke mindst af administrativ karakter. Den aktive arbejdsmarkedspolitik og orlovsordningerne, der har været så succesfuld for beskæftigelsen, har naturligvis givet a-kasserne mere arbejde.

Den reelle stigning i administrationsomkostningerne for a-kasserne er desuden langt mindre, end det umiddelbart ser ud til. Det skyldes, at de faglige organisationer nu i højere grad tager sig betalt for administrationen. Det kan jo ikke være meningen, at medlemmer af en faglig organisation skal betale for administration af a-kassen for de a-kasse-medlemmer, der ikke vil bidrage til den faglige organisation.

Forslaget indeholder også et forslag om, at a-kasserne skal oplyse administrationsomkostningerne i de tilfælde, hvor det er den faglige organisation, der betaler administrationen. Det er et besynderligt forslag, da de faglige organisationers drift ikke er underlagt tilsyn efter arbejdsløhedsforsikringsloven eller efter anden lovgivning. De faglige organisationer er et led i den demokratiske opbygning, og såfremt medlemmer ønsker at få oplyst, hvor stor en del af de faglige midler der går til administrationen, kan pågældende rette henvendelse til pågældende organisation.

Som jeg sagde indledningsvis, mener jeg ikke, at den reelle hensigt med dette forslag er øget gennemskuelighed. Det er blot en del af et spil imod de faglige organisationer og imod a-kasserne, og dér finder man aldrig Socialdemokratiet.